

Publicerad 2011-03-08 02:27 av Johaen

jag hoppas jag glömt det imorgon

En vanlig dag

går den vanliga vägen hem där snön alltid knastrar under fötterna och vinden alltid blåser från sidan
jag såg ut i mörkret och tänkte

jag har alltid gillat mörker

finns inget att vara rädd för där och det sviker en aldrig, alltid lika återkommande

det var för 4 somrar sen som du dök upp

du var mycket sötare än alla andra, så det var inte så svårt att se dig

jag har aldrig slutat drömt

jag har aldrig slutat tänkt

och jag har aldrig slutat hoppas

jag gick på vägen där jag gått så många gånger

jag funderade på universum och hur stort det egentligen är

jag såg upp på månen som lyste alltid så klart där borta någonstans

jag tyckte jag såg dig

men du tittade inte på mig

du tittade bortom mig

du gjorde som du alltid gjort

jag skrek

vevade med händerna

hoppade

jag gjorde allt för att du skulle se mig

men du tittade bara förbi

helt plötsligt så slutade snön att knastra och allt blev bara kallare

jag tog på mig mina vantar och drog huven över mig

jag trodde det skulle bli varmare när man närmade sig

men så kom jag på, du kommer inte vara där

jag har alltid drömt om att du ska stå där imorgon på min begravning

du har slöjan över ditt ansikte

försöker hålla tillbaka tårarna

jag har alltid drömt om att du ska se på mig på ett sätt som du aldrig tittat på någon förut

jag vet att du aldrig kommer ha slöjan för ditt ansikte
du kommer sitta och skratta och vara lycklig utan mig

jag önskar du kunde vara det med mig istället

jag hörde en gång att endast döden kan släcka hoppets låga
men varför har då inte min slocknat?

jag är nog inte död, för då känner man inga känslor

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johaen med Poeter.se id #14848 innehar upphovsrätten